

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/32/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8306010849
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8306010849.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.10.2012 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného X. I. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 193/2006 zo dňa 25.01.2012.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 193/2006 zo dňa 25.01.2012 bol obžalovaný X. I. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona a prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

-dňa 14.08.2006 v čase okolo 02.30 hod. po štátnej ceste II/558 v smere od obce G., okres Humenné, do Humenného, viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi A8, EČ HE-XXXAV pod vplyvom alkoholických nápojov s hladinou 2,81-2,93 promile alkoholu v krvi, v dôsledku čoho sa náležite nevenoval vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke a po prejdení vrcholu stúpania pri následnom klesaní v km 11,250 s vozidlom prešiel do protismeru, kde došlo k zrážke s protiidúcim osobným motorovým vozidlom zn. VAZ 2101, EČ HE-XXXAR, ktoré viedol vodič A. W., nar. XX.XX.XXXX, pričom jeho spolujazdci Q. I., nar. XX.XX.XXXX, I. I., nar. XX.XX.XXXX a X. V., nar. XX.XX.XXXX utrpeli zranenia, ktorým na mieste nehody podľahli, vodič A. W. utrpel zranenie a to pomliaždenie pečene, zlomeninu 9. a 10. Rebra s posunom úlomkov, pomliaždenie a odreniny horných a dolných končatín, ako aj ďalšie poranenia s dobou liečenia v trvaní 5 týždňov, spolujazdec Q. I., nar. XX.XX.XXXX utrpel zranenia to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, pomliaždenie ľavého ramenného pletenca s dobou liečenia v trvaní 21 dní a spolujazdkyňa vodiča X. I. v osobnom motorovom vozidle zn. Audi A8 H. E., nar. XX.XX.XXXX utrpela zranenia a to otras mozgu ľahkého stupňa, povrchovú odreninku v oblasti pravého líca a špičky nosa s dobou liečenia 21 dní a na osobnom motorovom vozidle zn. Audi A8, EČ HE-XXXAV, ktoré je majetkom leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. Bratislava bola spôsobená škoda vo výške 430.901,-Sk

za čo mu bol podľa § 149 ods. 5 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, 3 prihladnuc na pohľadujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, n/ Tr. zákona oproti priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona bol uložený obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 9 rokov.

Zároveň bolo rozhodnuté podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenej strane VŠZP a.s. krajská pobočka Prešov, škodu vo výške 20.233,- Sk (917,31 eur) a 15.231,- Sk (505,57 eur).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný v zákonnej lehote. V písomne predložených dôvodoch vyslovil názor, že okresný súd rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu, pretože nebolo vyhovené jeho návrhu na doplnenie dokazovania a to doplnením znaleckého posudku. Okresný súd vôbec nezohľadnil a ani nezobral do úvahy výsledky obnovy konania, ako keby konanie o obnovu konania ani neexistovalo. Okresný súd nevzal na zreteľ názor a závery Krajského súdu v Prešove vyjadrené v uznesení sp. zn. 2Tos/27/2010 z 2.9.2010, ktorým bola povolená obnova konania a ktorým bol zrušený pôvodný odsudzujúci rozsudok, keď v citovanom uznesení Krajského súdu v Prešove na str. 8 ods. 3 sa konštatuje, že v danom prípade bude potrebné, aby okresný súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie iným znalcom, prípadne aj Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, ktoré potvrdí závery jedného alebo druhého znaleckého posudku, pričom ak bude potrebné, vzhľadom na závery kontrolného znaleckého dokazovania, bude musieť okresný súd vykonať aj ďalšie dôkazy a až následne opätovne rozhodnúť. Znalecký posudok ústavu mal byť podľa pokynu krajského súdu zameraný práve na to, aby potvrdil závery jedného alebo druhého znaleckého posudku t.j. buď Ing. Q. alebo Ing. B.. Okresný súd a ani znalecký posudok sa zatiaľ s uvedeným pokynom Krajského súdu v Prešove nevyporiadali. Znalecký posudok ústavu sa o posudku Ing. B. nezmieňuje ani jediným slovom a nedá sa preto zistiť, do akej miery, s akými úvahami a s akými závermi s ním posudok ústavu a či vôbec operoval. Od počiatku poukazujem na neobjasnenú skutočnosť, ktorou je tá, že ak sú známe konečné polohy vozidiel po nehode, tak museli byť iné polohy vo vzťahu k terénu (ich natočenie a umiestnenie na konkrétnom mieste vozovky) v momente zrážky, pri alternatíve, keď súčasťou nehodového deja bol aj príviesny vozík a iné pri alternatíve, keď by príviesny vozík súčasťou nehodového deja nebol. Rôznosť týchto polôh vozidiel na konkrétnom mieste vozovky v momente zrážky, by bola bez ohľadu na to, že vzájomná poloha zrážajúcich sa vozidiel, vzhľadom na seba navzájom, by bola v momente zrážky rovnaká. Z konečných polôh vozidiel by sa preto malo dať zistiť spätnou analýzou, kde malo dôjsť k zrážke pri zohľadnení príviesneho vozíka a kde by malo dôjsť k zrážke bez zohľadnenia príviesneho vozíka. Výsledky by bolo potrebné porovnať so zameraním stôp na mieste samom a s plánom z miesta nehody a rekonštrukciou. Takéto závery vyplývajú z výpovede znalca vypočutého pri hlavnom pojednávaní dňa 25.1.2012. K týmto rozdielom sa však posudok ústavu vôbec nevyjadruje. Výsledky tohto skúmania môžu mať vplyv aj na vyhodnotenie rycích stôp na vozovke, lebo nie je jednoznačné, ktoré vozidlo, ktoré rycie stopy spôsobilo, ani ktorými

časťami, ak by aj bolo zrejmé, ktoré stopy ktoré vozidlo zanechalo. Správne skutkové zistenia v tomto smere považuje za podstatné pre jeho obranu, že aj keď dopravnú nehodu zavinil, podieľal sa na nej svojím spoluzavinením aj vodič oproti idúceho vozidla, lebo keď ho zbadal, bol vozidlom čiastočne v jeho jazdnom pruhu a on reagoval tak, že strhol volant doľava. Neminuli sa ako chcel, ale došlo k stretu pravými prednými časťami vozidiel. Naďalej preto navrhuje doplniť znalecký posudok ústavu o vyjadrenie sa k záverom znaleckého posudku Ing. Q. a Ing. B., najmä k otázke polohy vozidiel na mieste na vozovke v momente zrážky a to aj s odôvodnením polôh vozidiel v momente zrážky od polôh vozidiel po zrážke, ktorá je podmienená vplyvom príviesneho vozíka na nehodový dej a vyplynula z pohybu vozidiel a vozíka od momentu zrážky, do ich konečnej polohy po zrážke. Navrhuje preto, aby sa vypočítala poloha vozidiel v momente zrážky práve z polohy vozidiel po zrážke a aby sa porovnálo, či výsledok takéhoto výpočtu zodpovedá doterajším skutkovým zisteniam, z ktorých okresný súd vychádzal. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že predmetná trestná vec obž. J. Tatára bola na Krajskom súde v Prešove v rámci odvolacieho konania už prerokovaná pod sp. zn. 5To/29/2007 a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie odvolania obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/193/2006 zo dňa 06.06.2007, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 4, 5 Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona a prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm.

c/ Tr. zákona v podstate na tom istom skutkovom základe ako je uvedený aj v napadnutom rozsudku. Uznesením Okresného súdu Humenné pod sp. zn. 1Nt/1/2008 zo dňa 22.03.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Tos/27/2010 zo dňa 02.09.2010 bolo povolená obnova konania v trestnej veci odsúdeného X. I. a citované rozhodnutia Okresného súdu Humenné a Krajského súdu v Prešove boli zrušené v celom rozsahu z dôvodu, že vyšli najavo nové skutočnosti súdu skôr neznáme (plynúce zo znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy podaného znalcom Ing. B.), ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr neznámymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uloženie trestu by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za tým účelom bolo potrebné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie iným znalcom, prípadne aj Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých potreba vyvstane.

Okresný súd po povolení obnovy konania pokračoval v dokazovaní v rozsahu nariadenom krajským súdom a doplnil ho o znalecké posúdenie dopravnej situácie znaleckým ústavom. Vzhľadom na doplnenie dokazovania odvolací súd konštatuje, že konajúci súd postupoval pri vykonávaní dôkazov v súlade s procesným predpisom, preto dôkazy zabezpečené v tomto konaní aj pred odvolacím súdom mohli tvoriť podklad pre rozhodnutie. Rozsah dokazovania považuje odvolací súd za dostatočné pre rozhodnutie vo veci samej. Skutkové okolnosti ustálené konajúcim súdom majú oporu v zabezpečenej dôkaznej situácii, pretože súd túto hodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. poriadku). Odvolací súd sa s nimi stotožnil v celom rozsahu a tieto považuje za správne.

Podstata obhajoby obžalovaného J. I. spočíva v tom, že na dopravnej nehode sa podieľal svojím spoluzavinením aj vodič oproti idúceho vozidla, lebo keď ho zbadal, bol vozidlom čiastočne v jeho jazdnom pruhu, na čo reagoval on tak, že strhol volant doľava.

Okresný súd ustálil, že motorové vozidlo VAZ červenej farby jazdilo vo svojom pravom jazdnom pruhu a práve obžalovaný po požití alkoholických nápojov, v dôsledku ktorých si privodil ťažký stupeň opitosti, vošiel do protismeru so svojím motorovým vozidlom. S takýmto priebehom nehodového deja sa stotožnil aj odvolací súd a osvojil si v celom rozsahu hodnotenie zabezpečených dôkazov prvostupňovým súdom, na ktoré poukazuje a dopĺňa ho v nasledovnom smere:

V súvislosti s jazdou v jazdných pruhoch je potrebné poukázať na výsluchy svedkov E. W., ktorý jazdil ako vodič na osobnom motorovom vozidle VAZ červenej farby a ktorý tvrdil, že pred nehodou jazdil vo svojom jazdnom pruhu, ktorú skutočnosť potvrdili tak Q. I. sediaci vo vozidle za E. W., ako aj M. I. ml. a M. I. st. tvoriaci posádku ďalšieho osobného motorového vozidla VAZ jazdiaceho za E. W.. Menovaní svedkovia zhodne potvrdili, že z benzínovej pumpy Slovnaft ako prvý v poradí jazdil E. W. na motorovom vozidle červenej farby a za ním jazdil M. I. ml. a to až do doby dopravnej nehody, pričom obaja mali prívesné vozíky.

Znaleckým posúdením situácie po dopravnej nehode berúc do úvahy aj rycie stopy zaistené na mieste dopravnej nehody bolo preukázané, že k dopravnej nehode došlo na pravej strane vozovky v smere jazdy E. W. a teda na ľavej strane vozovky v smere jazdy obžalovaného, ktorý so svojím vozidlom tak jazdil v protismere.

Tento záver je nespochybniteľný. Jednak sa k tomu vyjadrili vyššie uvedení svedkovia a jednak konečné postavenie motorových vozidiel po dopravnej nehode zodpovedá ich stretu v pravom jazdnom pruhu vodiča E. W..

Z ohľadky miesta činu vyplynulo, že rycie stopy nájdené po umytí vozovky sa nachádzali vo vzdialenosti 1,6 m až 2,8 m od pravej krajnice v smere jazdy vozidla VAZ. Znalec z odboru dopravy Ing. Q. objasnil ich možný vznik niektorou pevnejšou súčasťou osobného motorového vozidla VAZ po zdevastovaní pravej časti tohto vozidla, napr. nábojom pravého predného kolesa pri pritlačení k vozovke, čo sa jednoznačne stanoviť nedalo. Vznik rycích stôp posúdil aj znalecký ústav tak, že tieto vznikli na vozovke umiestnenej v ľavom

jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla AUDI pri kontakte časti podvozkov vozidiel s vozovkou v čase tesne po zrážke pri následnom pohybe vozidiel do konečných polôh. So zreteľom na uvedené tak možno

uzavrieť, že rycie stopy súvisia s dopravnou nehodou, čo vyplýva zo spôsobu stretu vozidiel a vkladania vozidla VAZ pod vozidlo AUDI ako aj z oblúkovitého pohybu vozidla VAZ po zrážke smerom vľavo jeho zadnou časťou. Uvedené rycie stopy preukazujú, že k zrážke oboch vozidiel nemohlo dôjsť ani pri stredovej čiare a ani v ľavom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla VAZ, ako to tvrdí obžalovaný.

Tvrdenie obhajoby, že okresný súd rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu z dôvodu, pretože znalecké dokazovanie nebolo doplnené o spätnú analýzu, ktorou by sa malo dať zistiť z konečných polôh vozidiel, kde malo dôjsť k zrážke pri zohľadnení privesného vozíka a kde malo dôjsť k zrážke bez zohľadnenia privesného vozíka, čo by bolo potrebné porovnať so zameraním stôp na mieste samom a s plánom z miesta dopravnej nehody a rekonštrukciou, považoval odvolací súd za neopodstatnené. Zo znaleckého posudku podaného znalcom Ing. Q. vyplýva záver, že k zrážke došlo v pravom jazdnom pruhu smerom na G. s tým, že vozidlo VAZ účastné na nehode bolo v pravej polovici vozovky v smere svojej jazdy celou svojou šírkou (v smere od Humenného na Závadku) a vozidlo AUDI A8 bolo v smere svojej jazdy celou svojou šírkou šikmo v ľavom jazdnom pruhu (v smere od Závadky na Humenné). Poloha miesta zrážky bola určená týmto znalcom na základe stôp zistených na mieste nehody, najmä rycích stôp v asfaltovom povrchu vozovky a v trávnom povrchu za krajinou a priekopou, konečnej polohy vozidiel ako i ich poškodenia zrážkou a vzájomnej korešpondencie uvedeného. Zo znaleckého posudku podaného ústavom je zrejmé, že poloha miesta zrážky vozidiel AUDI A8 a VAZ bola v ľavom jazdnom pruhu vozidla AUDI A8 v smere jeho jazdy, čomu zodpovedá aj konečné postavenie oboch vozidiel daných simuláciou, teda že konečná poloha vozidla VAZ po dopravnej nehode celkom korešponduje simulovanej polohe vozidla a konečná poloha AUDI A8 po dopravnej nehode je takmer zhodná s malou odchýlkou so simulovanou polohou. Poloha miesta zrážky bola určená na základe vyhodnotenia zadokumentovaných stôp na mieste dopravnej nehody a konečných polôh vozidiel, pričom pre určenie pozdĺžnej a priečnej polohy miesta zrážky bola rozhodujúca poloha rycích stôp na vozovke zadokumentovaná pri obhliadke miesta dopravnej nehody. Vypočítaný znalec Ing. J. P. PhD., ktorý objasňoval závery znaleckého posudku podaného ústavom na hlavnom pojednávaní uviedol, že ak by za vozidlom VAZ nebol prípojný vozík, polohy vozidiel by mohli byť po zrážke v podstate rovnaké, len rozsah poškodenia by mohol byť iný.

Z uvedených záverov znaleckých posudkov plynú totožné závery o polohe miesta zrážky vozidiel AUDI A8 a VAZ, pričom so zreteľom na simuláciu pohybu vozidiel po zrážke z určenej polohy miesta zrážky sú totožné aj závery ohľadne konečného postavenia oboch vozidiel po ich zrážke. Preto doplnenie znaleckého dokazovania o spätnú analýzu pohybu vozidiel z konečných ich polôh do miesta polohy ich zrážky považuje odvolací súd za nadbytočné. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rycie stopy mimo vozovky, ktoré zanechalo osobné motorové vozidlo AUDI riadené obžalovaným. Zistené rycie stopy zodpovedajú smeru pohybu vozidla AUDI po zrážke s vozidlom VAZ v jeho ľavom jazdnom pruhu, čo zodpovedá výpovediam svedkom o spôsobe jazdy obžalovaného v ich protismere.

Námietka obhajoby, že privesný vozík mal mať vplyv na pohyb vozidla VAZ po zrážke, nie je dôvodná. Znalec Ing. Q. posúdil, že privesný vozík nemal takmer žiadny, resp. mal zanedbateľný vplyv na pohyb a rotáciu vozidla VAZ do jeho konečnej polohy po zrážke, pretože k posunu vozidla VAZ do jeho konečnej polohy dochádzalo až po uvoľnení a odhodení privesného vozíka. Znalecký ústav konštatoval, že spojenie ťažného vozidla s prípojným vozidlom má vplyv na smer a rýchlosť pohybu vozidiel po zrážke, pred zrážkou prípojné vozidlo nemalo vplyv na smer jazdy ťažného vozidla, rýchlosť vozidla nebola taká vysoká, aby to, že za sebou ťahalo prípojný vozík malo vplyv na stratu smerovej stability ťažného vozidla. Ak by za vozidlom VAZ nebol prípojný vozík, polohy vozidiel by mohli byť po zrážke v podstate rovnaké, len rozsah poškodenia by mohol byť iný. Zo znaleckého posudku ústavu tiež vyplýva, že pohyb vozidiel po zrážke bol simulovaný aj s prípojným vozíkom za vozidlom VAZ, pričom vzhľadom k určitým zjednodušeniam modelu rázu a modelu pohybu vozidiel po zrážke sú odchýlky skutočných konečných polôh vozidiel a konečných polôh daných simuláciou technicky prijateľné, čo vyplýva aj z obrázku č. 9, keď ani konečná skutočná poloha vozidla AUDI A 8 nie je totožná s vypočítanou konečnou polohou danou simuláciou, obdobne je to aj v prípade prípojného vozíka, ktoré tvorilo súčasť jazdnej súpravy vozidla VAZ. Vypočítaná konečná poloha vozidla VAZ je totožná so skutočnou polohou tohto vozidla zadokumentovanou pri obhliadke miesta činu. Z uvedeného teda plynie, že simuláciou pohybu vozidiel (berúc do úvahy aj prípojný vozík) po zrážke neboli zistené diametrálne odlišné ich konečné polohy od zadokumentovaných polôh, čo odvolací súd vyhodnotil ako dostatočne objasnené zistenia.

Nie zanedbateľnou je skutočnosť, že obžalovaný registroval štyri svetlá vedľa seba počas jazdy, v dôsledku čoho obžalovaný podľa jeho tvrdení situáciu vyhodnotil tak, že vodič motorového vozidla VAZ predbiehal iné motorové vozidlo. Znalec z odboru dopravy stanovil, že predbiehací manéver vodiča vozidla VAZ nemôže jednoznačne vylúčiť, v tom prípade ale vodič vozidla AUDI ho mohol prvýkrát spozorovať v polohe, keď by tento už prechádzal oblasťou stredu vozovky z jeho jazdného pruhu do svojho jazdného pruhu. V takom prípade podľa názoru odvolacieho súdu by vozidlo VAZ červenej farby prekryvalo čiastočne predbiehané vozidlo a obžalovaný by nemohol registrovať štyri svetlá ale len tri, čo je v rozpore s tvrdením obžalovaného.

Zo záverov znaleckého dokazovania plynú podľa názoru odvolacieho súdu v dostatočnom rozsahu technické príčiny dopravnej nehody, ku ktorej došlo v ľavom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla AUDI A8, ktoré riadil obžalovaný.

S poukazom na uvedené odvolací súd považoval ustálenie skutkových zistení za odraz logického vyústenia zabezpečenej dôkaznej situácie, ku ktorým konajúci súd dospel po vyhodnotení dôkazov v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Vo vzťahu k odvolacej námietke, ktorá spočíva v tom, že znalecký ústav sa pri spracovaní znaleckého posudku nezaoberal závermi znaleckého posudku podaného znalcom Ing. B. v konaní o povolení obnovy konania vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 1Nto/1/2008, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že tento znalecký posudok nebol ako dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že v čase jeho vykonania nebolo možné znalca vypočuť pre jeho úmrtie. Konajúci súd mal tak k dispozícii iba jeden znalecký posudok, ktorého závery boli potvrdené znaleckým ústavom. Posudkom znaleckého ústavu boli overené závery znaleckého posudku, ktorý podal Ing. Q., a pochybnosti o jeho správnosti boli odstránené. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje znalecké dokazovanie za vyčerpávajúce.

Okresný súd skutok po právnej stránke kvalifikoval ako jednočinný súbeh troch prečinov. Jazda obžalovaného osobným motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholických nápojov a následné spôsobenie dopravnej nehody s následkom smrteľných poranení u troch osôb zodpovedá právnomu posúdeniu prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 Tr. zákona, pretože obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, spôsobil z nedbanlivosti smrť viacerých osôb, čo je objektívnou stránkou uvedeného prečinu. Okrem toho pri dopravnej nehode spôsobenej zavinením obžalovaného (jazda pod vplyvom alkoholických nápojov, v dôsledku čoho sa obžalovaný nevenoval náležite vedeniu motorového vozidla a prešiel do protismeru) došlo k vzniku poranenia aj ďalších troch osôb. Uvedené konanie napĺňa objektívnu stránku prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, keď inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. V dôsledku popísanej jazdy motorovým vozidlom obžalovaný spôsobil i škodu v sume 430.901,- Sk (14.303,29 eur) na osobnom vozidle AUDI, ktorého vlastníkom v tej dobe bola leasingová spoločnosť ČSOB leasing a.s. Bratislava. Toto konanie bolo posúdené ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Uvedené právne posúdenie skutku zodpovedá zákonu.

Odvolací súd následne preskúmaval aj výrok o treste, keďže tento nadväzuje na výrok o vine.

Konajúci súd pri ukladaní trestu prihliadal na účel trestu, na spôsob spáchania skutku, jeho následok a zavinenie páchatelia. Závažnosť predmetného skutku obžalovaného a spáchaných prečinov vyhodnotil ako mimoriadne vysokú, pretože táto je daná neodstrániteľnými následkami v podobe usmrtenia troch osôb. Zohľadnil pritom i pomer poľahčujúcich okolností, ktoré prevažovali nad priťažujúcimi okolnosťami. Ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil tú skutočnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestných činov riadny život a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keď umožnil odber svojej krvi. Priťažovalo mu to, že spáchal viac trestných činov.

Keďže v prerokúvanom prípade ide o obnovené trestné stíhanie po povolení obnovy konania na podklade návrhu podaného v prospech obžalovaného, v rámci zabezpečenia zásady „zákazu zmeny postavenia obžalovaného k horšiemu“ konajúci súd bol povinný pri ukladaní trestu prihliadať i na poľahčujúce okolnosti, ktoré mu priznal pri ukladaní trestu v konaní pred povolením obnovy konania. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd iba konštatuje, že obžalovaný bol viackrát potrestaný za

priestupky spáchané v cestnej doprave, v rokoch 2004 až 2006 celkom 9-krát, pričom v roku 2006 sa tak stalo celkom dvakrát a to dňa 27.1.2006 a 1.5.2006 s uložením pokút vo výške 500,- Sk a 2.000,- Sk, ktoré zistenie spochybňuje hodnotenie jeho života ako riadneho pred spáchaním skutku. Taktiež umožnenie

odberu krvi obžalovaným po dopravnej nehode nemožno podľa názoru odvolacieho súdu hodnotiť ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, pretože ide o povinnosť účastníka v cestnej premávke podrobiť sa takémuto úkonu v zmysle zák. č. 315/1996 Z. z.. a týmto spôsobom sa obžalovaný nepodieľal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti takým spôsobom, bez ktorej by bolo objasnenie neúspešné alebo podstatne sťažené.

S ohľadom na konštatovanú prevahu poľahčujúcich okolností okresný súd použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, v dôsledku čoho sa znížila horná hranica základnej trestnej sadzby z 12 rokov na 10 rokov a 4 mesiace. Uložený trest vo výmere 9 rokov je tak trestom ukladaným v strede trestnej sadzby, čo zodpovedá nenapraviteľnému následku, ktorým je smrť troch osôb. Druh trestu a jeho výmeru považoval odvolací súd za zákonný a primeraný i napriek tomu, že o obžalobe bolo rozhodované s odstupom dlhšieho času. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že obžalovanému bol nariadený výkon trestu odňatia slobody dňa 11.12.2007, ktorému sa vyhýbal a tento nenastúpil, ktorú skutočnosť je nevyhnutné vyhodnotiť ako ignorovanie výkonu rozhodnutia súdov a prejavu ľahostajného postoja k spáchaným prečinom s nenapraviteľnými následkami. I toto zistenie viedlo odvolací súd k záveru, že na nápravu obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody dlhšieho trvania.

Zákonom zodpovedá aj rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu. Okresný súd mal preukázané, že odsúdený pred spáchaním prejednávaneho skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin a skutok bol posúdený ako nedbanlivostné prečiny. Určenie spôsobu výkonu trestu zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovanému bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 9 rokov. S ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý páchal priestupky na úseku cestnej dopravy, na mieru zavinenia, na spôsobený nenapraviteľný následok a samozrejme s prihliadnutím na to, že konanie spáchal pod vplyvom návykovej látky, uložený trest zákazu činnosti je primeraným trestom, aj keď je ukladaný pri hornej hranici možnej výmery.

Poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas z titulu poskytnutia zdravotníckych výkonov poškodeným E. W. a I. E.. Vzhľadom na príčinnú súvislosť medzi vznikom poranení, ktoré si vyžadovali liečenie, a konaním obžalovaného, rozhodnutie okresného súdu o uložení povinnosti obžalovanému uplatnenú škodu v celkovej výške 35.464.- Sk nahradiť poškodenej strane VŠZP je správne.

V podstate z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. poriadku ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.